

L'OPINIÓ

EL CAS MACIÀ

Cada dia es fa més incompreensible el que succeix amb l'amnistia, millor dit, indult polític atorgat dies enrera.

La campanya de les dones catalanes iniciada i desenrotllada amb un fervor extraordinari anava dirigida, segons ben explícitament es féu públic, a aconseguir la llibertat dels catalans perseguits per delictes polítics i socials, tant si estaven condemnats, com processats, com exiliats, com en rebellia. En l'anomenada causa de Garraf es demanava la revisió del procés, no solament per a aconseguir així la demostració de la no culpabilitat dels condemnats, sinó, a més a més, per a deduir totes les responsabilitats administratives i penals que es poden derivar en contra de molts funcionaris de l'Estat que intervingueren en la seva preparació i incoació.

Doncs bé, l'indult parcial concedit no ha comprès els delictes socials, ni, segons es veu ara, tampoc els processats en rebellia per una suposada complicitat en la causa de Garraf. L'exclusió dels primers fou manifesta des del primer moment. La d'En Macià i altres compatriotes que es troben en el seu cas, no s'ha vist fins a l'últim instant, ja que ningú no podia suposar una interpretació tan arbitrària com la donada als decrets d'indult. En efecte, l'indult comprèn condemnats en situació de rebellia, com el bon amic Miquel A. Baltà. També comprèn els condemnats com a autors per la causa de Garraf. En canvi, no s'aplica als simplement processats en situació de rebellia per suposada complicitat en la causa de Garraf. O sigui que es beneficia els delinqüents polítics de major penalitat i s'exclou els incursos en penalitats molt més petites pel mateix delicte. Ho repetim, es dona una interpretació incompreensible per tot home de lleis i, fins i tot, per tot home dotat d'un mínim de sentit comú.

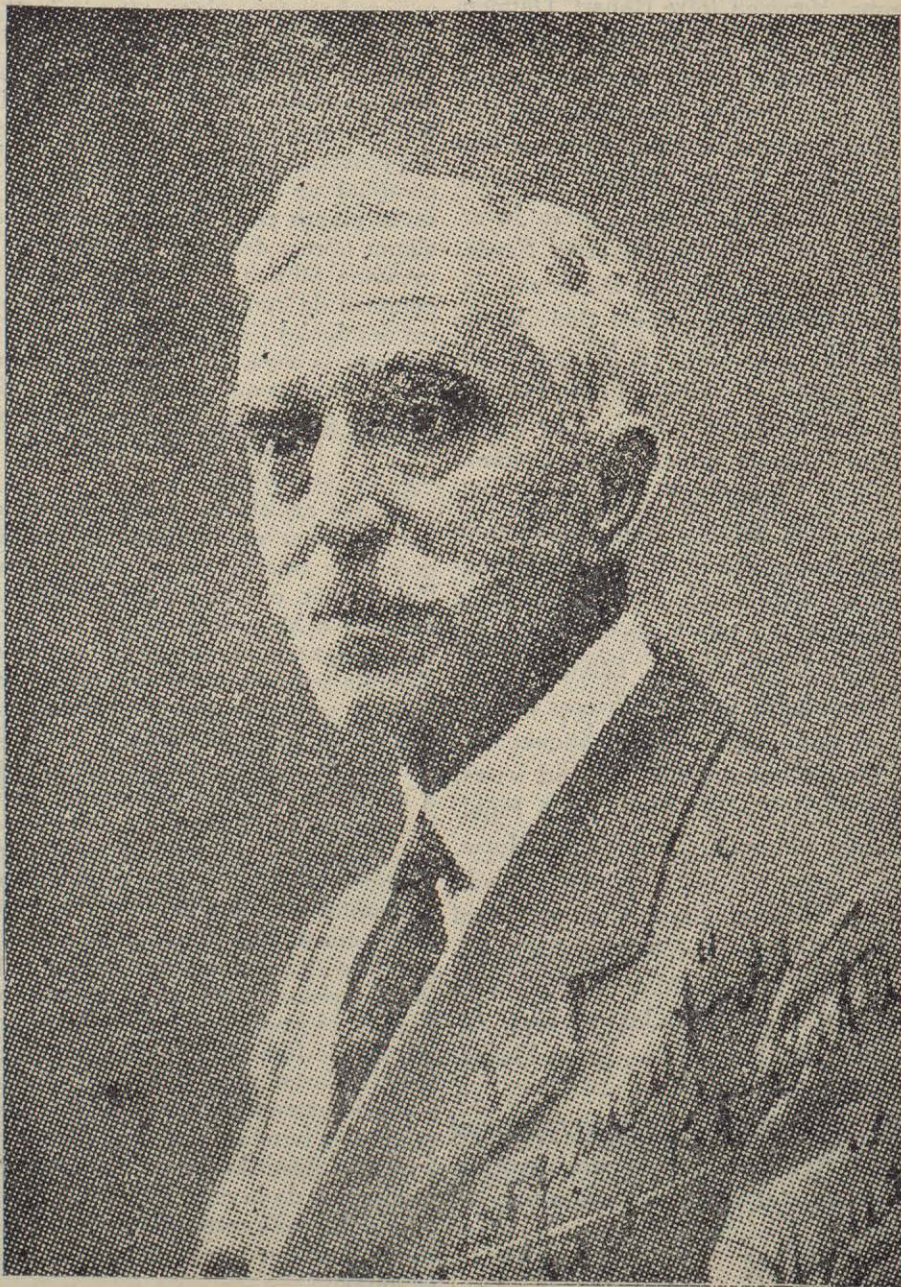
No obstant hi ha una explicació molt senzilla. Ens l'han posada de manifest els bàndols signats per l'Excm. senyor Comte de Güell, batlle de R. O. de la nostra ciutat i per don Joan Maluquer i Viladot, president de R. O. de l'Excelentíssima Diputació Provincial de Barcelona, en ocasió de la visita actual del cap de l'Estat. L'amnistia devia servir per produir un efecte determinat i com que aquest efecte podia veure's frustrat per l'aplicació parcial que s'ha fet, es deixaren les coses en una mitja penombra que tapava la finalitat per-

seguida: excloure En Francesc Macià i els seus companys més significats.

I si es té en compte com totes les energies de certa gent pro-amnistia s'han desinflat i desaparegut un cop l'efecte buscat ja s'ha produït, encara cap la sospita de si tot plegat no ha estat una jugada maquiavèlica sortida de Barcelona. Perquè és molt còmode omplir les pàgines del periòdic més vell dels pairalistes, amb articles patriòtics i tenir iniciatives per constituir una «Región» administrativa i atacar els repu-

blicans espanyols, mentre hi ha catalans exiliats la sola presència dels quals a Barcelona donarà una valoració justa als patriotes de paraula i als patriotes amb fets, i mentre perdura un règim de censura i d'excepció que fa impossible tota crítica de determinades actituds.

Aquest maquiavelisme, però, no servirà per res. El nostre poble, major d'edat, quan pugui expressar-se lliurement sabrà mostrar quin premi diferent dona als qui lluiten per un ideal de Llibertat i als qui treballen per un ideal de Monarquia.

FRANCESC MACIÀ,
que encara no disfruta dels beneficis de l'Amnistia